

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010136
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6423010136.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júla 2023, v trestnej veci obžalovaného G. F., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 0T/17/2023 zo dňa 17. 04. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. F. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 0T/17/2023 zo dňa 17. 04. 2023 bol obžalovaný G. F. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 19. 03. 2023 v čase do 09,37 hod. ako vodič viedol motorové vozidlo zn. Citroen Jumper, ev. č. ZH XXX CS, v obci Kopernica po miestnej komunikácii v smere jazdy ku kostolu, kde pri objekte materskej škôlky s popisným číslom 96 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Kremnica, pričom počas kontroly bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/89/2019-174 zo dňa 04. 04. 2022, právoplatným dňa 22. 06. 2022, mu bol o.i. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Žiar nad Hronom uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l), § 38 ods. 1, 2, 3, 8 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods. 1, 2, § 36 písm. l), § 38 ods. 1, 2, 3, 8, § 43 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 rokov.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie voči trestu, nakoľko tento považuje za neprimeraný. Dodal, že odvolanie podal aj z dôvodu procesných pochybení v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia. Uviedol, že okresný súd nesprávne právne posúdil vec a obžalovanému uložil neprimerane vysoký trest, nebral do úvahy všetky poľahčujúce okolnosti (konkrétne, že mu nebola započítaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.), čo podľa názoru obhajoby malo významný vplyv na uloženie trestu a jeho výmery. Ďalej uviedol, že súd vychádzal z nesprávneho zistenia skutkových okolností, nakoľko obžalovaný porušil zákaz činnosti viesť motorové vozidlo takmer po 5 rokoch vykonaného trestu zákazu činnosti a nie necelý rok po začatí plynutia skúšobnej doby, ako to podľa názoru obhajoby nesprávne uviedol okresný súd. Taktiež uviedol, že súd nebral do úvahy ani základné zásady ukladania trestov, zásadu personalit trestu a snahy obžalovaného viesť riadny život, a že napadnutým rozhodnutím došlo k porušeniu základných práv obžalovaného, nakoľko odôvodnenie ohľadom alternatívnych trestov (peňažného trestu, trestu

povinnnej práce, trestu domáceho väzenia) je podľa názoru obhajoby nedostatočné. Obžalovaný sám žiadal o uloženie peňažného trestu, trestu domáceho väzenia, či trestu povinnej práce. V závere uviedol, že žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží alternatívny druh trestu.

Na verejnom zasadnutí dňa 13. 07. 2023 krajská prokurátorka uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a vzhľadom na uvedené navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní, v celom rozsahu naň odkázala a navrhla, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží alternatívny trest, alebo aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného G. F., ktorý bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a je mu to ľúto. Následne obžalovaný na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v rozsahu o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd síce stručne, avšak dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné. Navyše krajský súd dodáva, že z vykonaného dokazovania, ako aj z argumentácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zjavné, prečo okresný súd obžalovanému neuložil niektorý z ním navrhovaných alternatívnych trestov. Obžalovaný žalovaný trestný čin spáchal necelý rok po začatí plynutia skúšobnej doby za prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 4 Tr. zák., keď viedol osobné motorové vozidlo za stavu 1,39 až 1,52 g/kg alkoholu v krvi, kedy narazil do odstaveného nákladného motorového vozidla, v príčinnej súvislosti s čím spolujazdec následne zomrel. Za tento skutok bol obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/89/2019 zo dňa 04. 04. 2022, právoplatným dňa 22. 06. 2022 uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov. Z uvedeného je zrejmé, že keďže ani uloženie podmieneného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti nenaplnilo účel ukládania trestov a obžalovanému nezabránilo v páchaní ďalšej trestnej činnosti, tak by ani uloženie niektorého z alternatívnych trestov by vzhľadom na povahu trestného činu, osobu a pomery páchatel'a nebolo v žiadnom prípade dostatočné.

K ďalším námietkam obžalovaného odvolací súd uvádza, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. týkajúca sa napomáhania príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti zo strany páchatel'a môže mať rôznu formu. Hodnotenie jej významu závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci obžalovaného, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie daného trestného činu. Nakoľko bol obžalovaný zastavený priamo pri páchaní trestného činu, nebola pomoc obžalovaného

smerujúca k objasneniu jeho trestnej činnosti vyžadovaná a nevyhnutná. K objasneniu daného trestného činu by došlo bez akejkolvek jeho pomoci. Navyše krajský súd k námietke obhajoby dodáva, že nakoľko okresný súd v danom prípade zistil prevahu poľahčujúcich okolností, priznanie tejto ďalšej poľahčujúcej okolnosti by nemalo žiadny významný vplyv na uloženie trestu a jeho výmery. Na tomto mieste sa však žiada doplniť, že okresný súd pochybil, keď nepričítal príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Nakoľko však odvolanie podal len obžalovaný, tak pri zachovaní zásady prohibito reformationis in peius, nie je možné v odvolacom konaní túto príťažujúcu okolnosť obžalovanému pričítať.

K námietke obhajoby, že súd vychádzal z nesprávneho zistenia skutkových okolností, nakoľko obžalovaný porušil zákaz činnosti viesť motorové vozidlo takmer po 5 rokoch vykonaného trestu zákazu činnosti a nie necelý rok po začatí plynutia skúšobnej doby krajský súd uvádza, že je nutné rozlišovať medzi plynutím skúšobnej doby a plynutím doby trestu zákazu činnosti. Nakoľko rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/89/2019 zo dňa 04. 04. 2022 nadobudol právoplatnosť dňa 22. 06. 2022, a obžalovaný spáchal žalovaný skutok dňa 19. 03. 2023, tak k tomuto skutku došlo skutočne necelý rok (cca 9 mesiacov) po začatí plynutia skúšobnej doby. Na druhej strane, uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/89/2019 zo dňa 09. 08. 2022 došlo k započítaniu doby od 25. 08. 2018 do 22. 06. 2022 do doby trestu zákazu činnosti. S ohľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že okresný súd uviedol správne, že ku spáchaniu žalovaného skutku došlo necelý rok po začatí plynutia skúšobnej doby a nejedná sa tak o nesprávne zistenie skutkových okolností pri ukladaní trestu.

Odôvodnenie okresného súdu ohľadom uloženého trestu tak vychádza zo zákonných požiadaviek na druh a výmeru trestu. Navyše je potrebné zdôrazniť, že okresný súd trest uložil fakticky pri spodnej hranici trestnej sadzby. S ohľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku, ako aj s ohľadom na zásadu personality trestu a snahy obžalovaného viesť riadny život, napĺňa účel trestu práve nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko je očividné, že uloženie podmiennečného trestu účel trestu nenaplnilo, keďže obžalovaný necelý rok po začatí plynutia skúšobnej doby spáchal ďalší trestný čin.

Uložený trest obžalovanému vo výmere 4 mesiacov nepodmienečne je aj podľa krajského súdu postačujúci, splňujúci atribúty generálnej a individuálnej prevencie, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného. Krajský súd zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu s ohľadom na uložený trest a jeho výmeru. Opäť treba zdôrazniť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a ani hrozba neosvedčenia sa mu nebránila protiprávne konanie opakovať. Ani odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené dôvody, keďže sa stotožňuje s dôvodmi okresného súdu, nevidel dôvod na prípadné uloženie peňažného trestu, trestu domáceho väzenia, či trestu povinnej práce tak, ako sa toho domáhal obžalovaný.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Krajský súd tak po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného G. F., považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.